

INHOUD

Het Oude Testament

GENESIS	9
EXODUS	73
LEVITICUS	127
NUMERI	166
DEUTERONOMIUM	221
JOZUA	267
RICHTEREN	297
RUTH	328
1 SAMUEL	333
2 SAMUEL	373
1 KONINGEN	407
2 KONINGEN	447
1 KRONIEKEN	485
2 KRONIEKEN	520
EZRA	564
NEHEMIA	577
ESTHER	595
JOB	605
PSALMEN	647
SPREUKEN	750
PREDIKER	791
HOOGLIED	802
JESAJA	809
JEREMIA	887
KLAAGLIEDEREN	966
EZECHIËL	975
DANIËL	1039
HOSEA	1060
JOËL	1071
AMOS	1076
OBADJA	1085
JONA	1087
MICHA	1090
NAHUM	1097
HABAKUK	1101
ZEFANJA	1105
HAGGAÏ	1109
ZACHARIA	1112
MALEACHI	1124

Het Nieuwe Testament

MATTHEÛS	1131
MARKUS	1174
LUKAS	1202
JOHANNES	1249
HANDELINGEN	1283
ROMEINEN	1327
1 KORINTHE	1346
2 KORINTHE	1364
GALATEN	1376
EFEZE	1383
FILIPPENZEN	1390
KOLOSSENZEN	1395
1 THESSALONICENZEN	1400
2 THESSALONICENZEN	1404
1 TIMOTHEÛS	1407
2 TIMOTHEÛS	1412
TITUS	1416
FILEMON	1419
HEBREEËN	1421
JAKOBUS	1435
1 PETRUS	1440
2 PETRUS	1446
1 JOHANNES	1450
2 JOHANNES	1455
3 JOHANNES	1456
JUDAS	1457
OPENBARING	1459

HET OUDE TESTAMENT

HET EERSTE BOEK VAN MOZES

GENESIS

DE SCHEPPING

1 ^aIn het begin schiep God de hemel en de aarde.

²De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water.

³En God zei: Laat er licht zijn! En er was licht.

⁴En God zag het licht dat het goed was; en God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis.

⁵En God noemde het licht dag en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: ^{*}de eerste dag.

⁶^bEn God zei: Laat er een gewelf zijn in het midden van het water, en laat dat scheiding maken tussen water en water!

⁷En God maakte dat gewelf en maakte scheiding tussen het water dat ^conder het gewelf is, en het water dat ^bboven het gewelf is. En het was zo.

⁸En God noemde het gewelf hemel. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de tweede dag.

⁹En God zei: ^eLaat het water dat onder de hemel is, in één plaats samenvloeien en laat het droge zichtbaar worden! En het was zo.

¹⁰En God noemde het droge aarde en het samengevloeide water noemde Hij zeeën; en God zag dat het goed was.

¹¹En God zei: Laat de aarde groen doen opkomen, zaad dragend gewas, vruchtbomen, die naar hun soort vrucht dragen, waarin hun zaad is op de aarde! En het was zo.

¹²En de aarde bracht groen voort, zaad dragend gewas naar zijn soort en bomen die vrucht dragen waarin hun zaad is, naar hun soort. En God zag dat het goed was.

¹³Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de derde dag.

¹⁴En God zei: ^fLaten er lichten zijn aan het hemelgewelf om scheiding te maken tussen de dag en de nacht; en laten zij zijn tot tekenen, en tot *aanduiding* van vaste tijden en van dagen en jaren!

¹⁵^gEn laten zij tot lichten zijn aan het hemelgewelf om licht te geven op de aarde! En het was zo.

¹⁶En God maakte de twee grote lichten: het grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; en ook de sterren.

¹⁷En God plaatste ze aan het hemelgewelf om licht te geven op de aarde,

¹⁸om de dag en de nacht te beheersen en om scheiding te maken tussen het licht en de duisternis. En God zag dat het goed was.

¹⁹Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vierde dag.

²⁰En God zei: Laat het water wemelen van wemelende levende wezens; en laten er vogels boven de aarde vliegen, langs het hemelgewelf!

²¹En God schiep de grote zeedieren en alle krioelende levende wezens waarvan het water wemelt, naar hun soort, en alle gevleugelde vogels naar hun soort. En God zag dat het goed was.

²²En God zegende ze en zei: ^hWees

^a Job 38:4; Ps. 33:6; 89:12; 136:5; Hand. 14:15; 17:24; Hebr. 11:3 ^b Ps. 33:6; 104:2; 136:5; Spr. 8:28; Jes. 42:5; Jer. 10:12; 51:15 ^c Ps. 33:7; 136:6; Spr. 8:24 ^d Ps. 148:4 ^e Job 26:10; 38:8; Ps. 24:2; 33:7; 136:6

^f Ps. 136:7 ^g Deut. 4:19; Jer. 31:35 ^h Gen. 8:17

¹⁵ *Toen ... geweest* - Letterlijk: En het werd avond en het werd morgen; zie ook de verzen 8, 13, 19, 23 en 31.

vruchtbaar, word talrijk, en vervul het water van de zeeën; en laten de vogels talrijk worden op de aarde!

²³ Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vijfde dag.

²⁴ En God zei: Laat de aarde levende wezens naar hun soort voortbrengen: vee, kruipende dieren en wilde dieren van de aarde, naar zijn soort! En het was zo.

²⁵ En God maakte de wilde dieren van de aarde naar hun soort, het vee naar hun soort, en alle kruipende dieren van de aardbodem naar hun soort. En God zag dat het goed was.

²⁶ En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

²⁷ En God schiep de mens ^anaar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; ^bmannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen.

²⁸ En God zegende hen en God zei tegen hen: 'Wees vruchtbaar, word talrijk, vul de aarde en onderwerp haar, en heers over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht en over al de dieren die over de aarde kruipen!

²⁹ En God zei: Zie ^c'Ik geef u al het zaaddragende gewas dat op heel de aarde is, en alle bomen waaraan zaaddragende boomvruchten zijn; dat zal u tot voedsel dienen.

³⁰ 'Maar aan al de dieren van de aarde, aan alle vogels in de lucht en aan al wat over de aarde kruipt, waarin leven is, *heb Ik* al het groene gewas tot voedsel *gegeven*. En het was zo.

³¹ En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, ^dhet was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.

2 Zo zijn de hemel en de aarde voltooid, en heel hun legermacht.

²⁹ Toen God op de zevende dag Zijn werk, dat Hij gemaakt had, voltooid had, rustte

Hij op de zevende dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had.

³ En God zegende de zevende dag en heiligde die, want daarop rustte Hij van al Zijn werk, dat God schiep door het te maken.

DE SCHEPPING VAN DE MENS

⁴ Dit is wat uit de hemel en de aarde voortkwam, ^etoen zij geschapen werden. Op de dag dat de HEERE God aarde en hemel maakte –

⁵ er was nog geen enkele veldstruik op de aarde en er was nog geen enkel veldgewas opgekomen, want de HEERE God had het niet laten regenen op de aarde; en er was geen mens om de aardbodem te bewerken,

⁶ maar een damp steeg uit de aarde op en bevochtigde heel de aardbodem –

⁷ toen vormde de HEERE God de mens *uit* ^fhet stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens ^gtot een levend wezen.

⁸ Ook plantte de HEERE God een hof in Eden, in het oosten, en Hij plaatste daar de mens, die Hij gevormd had.

⁹ En de HEERE God liet allerlei bomen uit de aardbodem opkomen, begerenswaardig om te zien en goed om van te eten; ook ^hde boom des levens, in het midden van de hof, en de boom van de kennis van goed en kwaad.

¹⁰ Een rivier kwam voort uit Eden om de hof te bevochtigen. En vandaar splitste hij zich en vormde vier hoofdstromen.

¹¹ De naam van de eerste rivier is Pison; die is het die rond heel het land van Havila stroomt, waar het goud is.

¹² En het goud van dit land is goed; ook is er balsemhars en de edelsteen onyx.

¹³ En de naam van de tweede rivier is Gihon; die is het die rond heel het land Cusj stroomt.

¹⁴ En de naam van de derde rivier is Tigris; die loopt ten oosten van Assur. En de vierde rivier is de Eufraat.

¹⁵ De HEERE God nam de mens, en zette hem

^a Gen. 5:1; 9:6; 1 Kor. 11:7; Efez. 4:24; Kol. 3:10 ^b Matt. 19:4 ^c Gen. 8:17; 9:1,2,7 ^d Gen. 9:3; Ps.

104:14,15 ^e Ps. 104:14 ^f Deut. 32:4; Mark. 7:37 ^g Ex. 20:11; 31:17; Deut. 5:14; Hebr. 4:4 ^h 1 Kor. 15:47

ⁱ 1 Kor. 15:45 ^j Openb. 2:7

2:4 Dit is wat uit de hemel en de aarde voortkwam - Letterlijk: Dit zijn de afstammelingen van de hemel en de aarde.

in de hof van Eden om die te bewerken en te onderhouden.

¹⁶ En de HEERE God gebod de mens: Van alle bomen van de hof mag u vrij eten,

¹⁷ maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven.

¹⁸ Ook zei de HEERE God: Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken als *iemand* tegenover hem.

¹⁹ De HEERE God vormde uit de aardbodem alle dieren van het veld en alle vogels in de lucht, en bracht die bij Adam* om te zien hoe hij ze noemen zou; en zoals Adam elk levend wezen noemen zou, zo zou zijn naam zijn.

²⁰ Zo gaf Adam namen aan al het vee en aan de vogels in de lucht en aan alle dieren van het veld; maar voor de mens vond hij geen hulp als *iemand* tegenover hem.

²¹ Toen liet de HEERE God een diepe slaap op Adam vallen, zodat hij in slaap viel; en Hij nam een van zijn ribben en sloot de plaats ervan toe met vlees.

²² En de HEERE God bouwde de rib die Hij ^auit Adam genomen had, tot een vrouw en Hij bracht haar bij Adam.

²³ Toen zei Adam:

Deze is ditmaal

^bbeen van mijn beenderen,

en vlees van mijn vlees!

Deze zal mannin* genoemd worden, want uit de man

is zij genomen.

²⁴ Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; ^cen zij zullen tot één vlees zijn.

²⁵ En zij waren beiden ^enaakt, Adam en zijn vrouw, maar zij schaamden zich niet.

DE ZONDEVAL

3 De slang nu was de listigste onder alle dieren van het veld, die de HEERE God gemaakt had; en hij zei tegen de vrouw: Is

het echt zo dat God gezegd heeft: U mag niet eten van alle bomen in de hof?

² En de vrouw zei tegen de slang: Van de vrucht van de bomen in de hof mogen wij eten,

³ maar van de vrucht van de boom die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: U mag daarvan niet eten en hem niet aanraken, anders sterft u.

⁴ Toen zei de slang ^ftegen de vrouw: U zult zeker niet sterven.

⁵ Maar ^gGod weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en *dat* u als God zult zijn, goed en kwaad kennend.

⁶ En de vrouw zag dat die boom goed was om ervan te eten en dat hij een lust was voor het oog, ja, een boom die begerenswaardig was om er verstandig door te worden; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook *wat* aan haar man, die bij haar was, ^hen hij at *ervan*.

⁷ Toen werden de ogen van beiden geopend en zij merkten dat zij ⁱnaakt waren. Zij vlochten vijgenbladeren samen en maakten voor zichzelf schorten.

⁸ En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag.* Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof.

⁹ En de HEERE God riep Adam en zei tegen hem: Waar bent u?

¹⁰ En hij zei: Ik hoorde Uw stem in de hof en ik werd bevreesd, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij.

¹¹ En Hij zei: Wie heeft u verteld dat u naakt bent? Hebt u van die boom gegeten waarvan Ik u geboden had daar niet van te eten?

¹² Toen zei Adam: De vrouw die U gaf om bij mij te zijn, die heeft mij van die boom gegeven en ik heb *ervan* gegeten.

¹³ En de HEERE God zei tegen de vrouw: Wat hebt u daar gedaan! En de vrouw zei: ⁱDe

^a 1 Kor. 11:8 ^b Mal. 2:14; Efez. 5:30,31 ^c Matt. 19:5; Mark. 10:7; Efez. 5:31 ^d 1 Kor. 6:16; Efez. 5:28,29 ^e Gen. 3:7 ^f 2 Kor. 11:3 ^g Joh. 8:44 ^h Rom. 5:12,14,15 enz.; 1 Tim. 2:14 ⁱ Gen. 2:25 ^j Openb. 12:13
2:19 Adam - Volgens Griekse vertaling; Hebreeuws: de mens; dit geldt voor meerdere tekstplaatsen in de hoofdstukken 2, 3 en 4. 2:23 mannin - Of: vrouw; het Hebreeuws "isha" (vrouw) lijkt op "ish" (man). 3:8 de wind in de namiddag - Letterlijk: de wind van de dag.

slang heeft mij bedrogen en ik heb *ervan* gegeten.

¹⁴ Toen zei de HEERE God tegen de slang:
Omdat u dit gedaan hebt, bent u
vervloekt

onder al het vee en onder alle dieren van
het veld!

Op uw buik zult u gaan en stof zult u eten,
al de dagen van uw leven.

¹⁵ En Ik zal ^avijandschap teweegbrengen
tussen u en de vrouw,
en tussen uw nageslacht en haar
Nageslacht;

^bDat zal u de kop vormorzelen,
en u zult Het de hiel vormorzelen.

¹⁶ Tegen de vrouw zei Hij:
Ik zal uw moeite in uw zwangerschap*
zeer groot maken;

met pijn zult u kinderen baren.

Naar uw man zal uw begeerte uitgaan,
^cmaar hij zal over u heersen.

¹⁷ En tegen Adam zei Hij: Omdat u geluis-
terd hebt naar de stem van uw vrouw en
van die boom gegeten hebt waarvan Ik u
geboden had: U mag daarvan niet eten,
is de aardbodem omwille van u
vervloekt;

met zwoegen zult u daarvan eten,
al de dagen van uw leven;

¹⁸ dorens en distels zal hij voor u laten
opkomen

en u zult het gewas van het veld eten.

¹⁹ In het zweet van uw gezicht zult u
brood eten,
totdat u tot de aardbodem terugkeert,
omdat u daaruit genomen bent;

want stof bent u

en u zult tot stof terugkeren.

²⁰ En Adam gaf zijn vrouw de naam Eva,*
omdat zij moeder van alle levenden is.

²¹ En de HEERE God maakte voor Adam en
voor zijn vrouw kleren van huiden en
kleedde hen *daarmee*.

²² Toen zei de HEERE God: Zie, de mens is
geworden als één van Ons, omdat hij goed

en kwaad kent. Nu dan, laat hij zijn hand
niet uitsteken en ook van de boom des
levens nemen en eten, zodat hij eeuwig
zou leven!

²³ Daarom zond de HEERE God hem weg uit
de hof van Eden, om de aardbodem te be-
werken, waaruit hij genomen was.

²⁴ Hij verdreef de mens, en plaatste ten
oosten van de hof van Eden de cherubs
met een vlammen zwaard, dat heen en
weer bewoog,* om de weg naar de boom
des levens te bewaken.

KAÏN EN ABEL

4 En Adam had gemeenschap met Eva,*
zijn vrouw, en zij werd zwanger en
baarde Kaïn,* en zei: Ik heb een man van
de HEERE gekregen!

² En zij baarde opnieuw: zijn broer Abel.
Abel werd herder van kleinvee en Kaïn
werd bewerker van de aardbodem.

³ En het gebeurde na verloop van dagen
dat Kaïn van de opbrengst van de aardbo-
dem aan de HEERE een offer bracht.

⁴ Ook Abel bracht *een offer*, van de eerst-
geborenen van zijn kleinvee en van hun
vet. ^dDe HEERE nu sloeg acht op Abel en op
zijn offer;

⁵ maar op Kaïn en op zijn offer sloeg Hij
geen acht. Toen ontstak Kaïn in grote *woe-*
de en liet hij zijn hoofd* zakken.

⁶ En de HEERE zei tegen Kaïn: Waarom bent
u *in woede* ontstoken en waarom heeft u
uw hoofd laten zakken?

⁷ Is het niet zo dat u, als u het goede doet,
uw hoofd kunt opheffen? Maar als u niet
het goede doet, ligt de zonde aan de deur.
Naar u gaat zijn begeerte uit, maar ú moet
over hem heersen.

⁸ En Kaïn sprak met zijn broer Abel. En het
gebeurde, toen zij op het veld waren, dat
Kaïn zijn broer Abel aanviel ^een hem
doodde.

⁹ En de HEERE zei tegen Kaïn: Waar is Abel,

^a Matt. 4:1 ^b Kol. 2:15 ^c 1 Kor. 14:34; 1 Tim. 2:11,12; Tit. 2:5; 1 Petr. 3:6 ^d Hebr. 11:4 ^e Matt. 23:35;
1 Joh. 3:12; Judas vs. 11

3:16 uw moeite in uw zwangerschap - Letterlijk: uw zwoegen en uw zwangerschap.

3:24 Eva betekent: leven. **3:24 een vlammen zwaard, dat heen en weer bewoog** - Letterlijk:
en de vlam van het wentelende zwaard. **4:1 had gemeenschap met Eva** - Letterlijk: hij
kende Eva; zie ook de verzen 17 en 25. **4:1 Kaïn** betekent: gekregen. **4:5** Letterlijk: gezicht,
zie ook vers 6.

PSALMEN

DE BERIJMING VAN 1773

1 Wel - za - lig hij, die in der bo - zen raad
niet wan - delt, noch op 't pad der zon - daars staat,
noch ne - der - zit, daar zul - ken sa - men - rot - ten,
die roe - ke - loos met God en gods - dienst spot - ten,
maar 's HEE - REN wet blij - moe - dig dag en nacht
her - denkt, be - peinst en ij - ve - rig be - tracht.

- 2 Want hij zal zijn *gelijk een frisse boom*,
in vetten grond geplant bij enen stroom,
die op zijn tijd met vruchten is beladen
en sierlijk pronkt met onverwelkte bladen.
Hij groeit zelfs op in ramp en tegenspoed,
het gaat hem wel, 't gelukt hem wat hij doet.
- 3 Gans anders is 't met *hem, die 't kwaad bemint*:
hij is als kaf, dat wegstuift voor den wind,
geen zondaar zal 't gewis verderf ontkomen,
als in 't gericht door God wordt wraak genomen.
Hij, die van deugd en godsvrucht is ontaard,
zal niet bestaan, waar 't vrome volk vergaart.
- 4 De HEER' toch slaat der *mensen wegen gâ*,
en wendt alom het oog van Zijn genâ
op zulken, die, oprecht en rein van zeden,
met vasten gang het pad der deugd betreden.
God kent hun weg, die eeuwig zal bestaan,
maar 't heilloos spoor der bozen zal vergaan.

1 Wat drift be-heerst het woe-dend hei-den-dom
en heeft het hart der vol-ken in-ge-no-men?
De ko-nin-gen ver-hef-fen zich al-om,
de vor-sten zijn ver-me-tel saâm-ge-ko-men,
om God, den HEER', zelfs naar de kroon te ste-ken
en te-gen Zijn Ge-zalf-de op te staan.
Zij spre-ken saâm: „Laat ons Hun ban-den bre-ken,
en van Hun juk en tou-wen ons ont-slaan!“

- 2 Maar *d' Opperheer, Die Zijn geduchten stoel op starren sticht en grondvest op de wolken, zal lachen met dat vruchteloos gewoel en spotten met den waan der dwaze vol-ken. God zal Zijn wraak ontdekken voor hun ogen; straks gloeit de lucht door 't vlammend bliksemlicht. 't Is God, Die spreekt; Hij dondert uit den hoge en jaagt den schrik Zijn haat'ren in 't gezicht:*

- 3 „Durft gij bestaan te twisten met Mijn kracht? Zal nietig stof Mij 't hoog gezag ontwringen, of weerstand biên aan Mijn geduchte macht? Ontziet Mijn toorn, verdoolde stervelin-gen, gij zult vergeefs Mijn rijksbestel weerstreven. Mijn Koning is gezalfd door Mijn beleid!

Hij, door *Mijn* hand op *Sions troon* verheven,
heerst op den berg van *Mijne* heiligheid."

- 4 En *Ik, die Vorst, met zoveel macht* bedeed,
zal *Gods besluit aan 't wereldrond* doen horen.
Hij *sprak tot Mij: „'k Heb heden U* geteeld:
Gij *zijt Mijn zoon, Gij zijt Mijn eengebo-ren'*.
Zeg *vrij Uw eis, Ik zal Uw macht verhogen,*
opdat *Uw naam alom ontzaglijk zij;*
het *heidendom ligg' voor Uw stoel gebogen*
en *'t eind der aard' erkenn' Uw heerschappij!*"
- 5 „*Uw ijs'ren staf, die al hun macht verplet,*
maak' hen eerlang eerbiedig' onderzaten
en noodzaak' hen te buigen voor Uw wet,
of sla z' aan gruis als pottenbakkersva-ten!"
O *vorsten, wilt de wet der wijsheid horen,*
eer *gij God Zelf en Zijn Gezalfde hoont!*
O *rechters, tot den stoel der eer gekoren,*
verdraagt Zijn tucht, die u Zijn liefde toont!
- 6 Vreest 's *HEEREN* *macht en dient Zijn Majesteit.*
Juicht, bevend op 't gezicht van Zijn vermogen,
en kust den Zoon, vanouds u toegezeid,
eer *u Zijn toorn verdelg' voor aller o-gen,*
u op uw weg tot stof doe wederkeren,
wanneer Zijn wraak, getergd door uw gedrag,
u onverhoeds zou door haar gloed verteren
tot staving van Zijn lang gehoond gezag.
- 7 Welzalig zij, *die naar Zijn reine leer*
in Hem hun heil, hun hoogst geluk beschouwen,
die Sions Vorst erkennen voor hun Heer';
welzalig zij, die vast op Hem betrou-wen!

Gezang 1

1858

De Tien geboden des HEEREN

Exodus 20: 1-17; Deuteronomium 5:6-21

1 Mijn ziel, her-denk met heil - lig be - ven,
hoe God, met ma - jes - teit be - kleed,
Zijn wet op Ho - reb heeft ge - ge - ven,
waar Hij deez' woor - den ho - ren deed:

- 2 „Ik ben de HEER', uw God en Koning,
Die van Egypte u bevrij',
u leidend uit uw slaafse woning;
dient dan geen goden nevens Mij.
- 3 Voor beeldendienst zult gij u wachten;
Ik ben de HEER', een ijv'rig God;
'k straf dien in drie en vier geslachten,
maar schenk Mijn dienaars 't zaligst lot.
- 4 Misbruikt geenszins den naam des HEEREN;
zweert nimmer enen valschen eed;
want hun, die Zijnen naam onteren,
is Zijn getergde wraak gereed.
- 5 Gedenkt en viert, met vee en magen,
den sabbat, na zesdaagse vlijt;
God schiep 't heelal in zoveel dagen
en heeft den sabbat Zich gewijd.
- 6 Gij zult uw ouders need'rig eren,
opdat uw God, Die eeuwig leeft,
uw dagen gunstig moog' vermeêren
in 't land, dat Zijne hand u geeft.

-
- 7 Gij zult *niet* doodslaan, noch u wreken.
Breekt nooit *den echt*. Steelt niemands goed.
Gij zult *geen* vals getuig'nis spreken,
bemint elk met een vroom gemoed
- 8 Uw *hart* zal nimmer iets begeren
van *alles*, wat uws naasten is.
Uw *ziel* zal, als uw *mond*, God eren,
en houden *Zijn* getuigenis."
- 9 Och, of wij Uw *geboën* volbrachten!
Genâ, o *hoogste* Majesteit!
Gun *door't* geloof in *Christus* krachten,
om *die te doen uit* dankbaarheid.

Gezang 2

1860

De lofzang van Maria

Lukas 1:46-55

1 Mijn ziel ver - heft Gods eer;
mijn geest mag blij den Heer',
mijn Za - lig - ma - ker noe - men,
Die, in haar la - gen staat,
Zijn dienst - maagd niet ver - smaadt,
maar van Zijn gunst doet roe - men.

2 Want ziet, om 's Heeren daân,
zal elk geslacht voortaan
alom mij zalig spreken;
wijl God, na ramp en leed,
mij grote dingen deed;
nu is Zijn macht gebleken.

3 Hoe heilig is Zijn naam!
Laat volk bij volk te zaâm
barmhartigheid verwachten;
nu Hij de zaligheid,
voor die Hem vreest, bereidt,
door al de nageslachten.

4 Des Heeren arm is sterk,
Hij deed een krachtig werk;
die hoog zijn van gevoelen,
heeft Hij verstrooid, verward,
met alles, wat het hart
dier trotsen mocht bedoelen.

- 5 Die *stout zijn op hun macht*,
heeft *Hij versmaad, veracht*,
gestoten van de tronen;
maar *Hij verhoogt en hoedt*
het *nederig gemoed*,
waarin *Zijn Geest wil wonen*.
- 6 Hij heeft *na lang geduld*,
met *goederen vervuld*
der *hongerigen monden*;
Hij zag *geen rijken aan*,
maar heeft *z' in hunnen waan*,
gans ledig *weggezonden*.
- 7 Zijn *goedheid klom ten top*;
Hij nam *Zijn Isrel op*
naar 't *heil, Zijn knecht beschoren*;
gelijk *Hij, ons ten troost*,
aan *Abram en zijn kroost*,
voor eeuwig *had gezworen*.

REGISTER

Psalmen	1481
Gezangen	1858
Aanwijzingen van enige Psalmen en Gezangen	1881
Alfabetisch register Psalmen	1885
Alfabetisch register Gezangen	1990

Catechismus	1901
Nederlandse geloofsbelijdenis	1918
Dordtse leerregels	1934
Apostolische geloofsbelijdenis	1954
Geloofsbelijdenis van Nicea	1955
Geloofsbelijdenis van Athanasius	1956
De Wet van de HEERE	1958

DE LITURGIE – FORMULIEREN (HERTAALD)

Formulier om de Heilige Doop te bedienen aan de kleine kinderen van de gelovigen	1962
Formulier om de Heilige Doop te bedienen aan volwassen personen	1964
Formulier om het Heilig Avondmaal te houden	1966
Formulier van de ban of de uitsluiting uit de gemeente van Christus	1971
Formulier van de wederopneming van buitengesloten in de gemeente van Christus	1973
Formulier voor de bevestiging of verbintenis van dienaren van het Goddelijk Woord	1974
Formulier voor de bevestiging van ouderlingen en diakenen	1978
Formulier om het huwelijk voor de gemeente van Christus te bevestigen	1981
Formulier voor de openbare geloofsbelijdenis	1984

DE LITURGIE – CHRISTELIJKE GEBEDEN

Gebed des zondags vóór de predikatie	1987
Een gebed voor allen nood der christenheid des zondags na de predikatie	1988
Een gebed vóór de leer van den Catechismus	1990
Een gebed na de leer van den Catechismus	1990
Een kort gebed vóór de predikatie in de week	1990
Een kort gebed na de predikatie in de week	1991
Het morgengebed	1991
Het avondgebed	1992
Een gebed vóór de handelingen des kerkeraads	1992
Een gebed na de handelingen des kerkeraads	1993
Een gebed vóór de vergadering der diakenen	1993
Een gebed vóór het eten	1994
Een gebed na het eten	1994
Gebed voor kranke en aangevochten mensen	1994
 Kort begrip der christelijke religie	 1997
 De ziekentroost	 2005

DE LITURGIE – FORMULIEREN (OVERIG)

Belijdenisvragen Voetius	2013
Formulier voor de openbare belijdenis des geloofs (CGK)	2014